

การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
ของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ
Catalysing Work Efficiency: Assessing the Influence of Digital Technological
Advancements on Staff Performance at the Chaiyaphum Provincial
Community Development Office

อภิญญา โพธิ์ชัย¹ และ วิษณุ สมิตสุวรรณ²

มหาวิทยาลัยขอนแก่น^{1,2}

Apinya Phochai¹ and Vissanu Zumitzavan²

Khon Kaen University^{1,2}

Corresponding Author, Email: mildmildsm@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในการให้บริการสาธารณะของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิอย่างไร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และเพื่อเสนอแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้บริการสาธารณะให้เกิดการยอมรับจากการได้รับประโยชน์และความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้วยวิธีเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิและประชาชนทั่วไป คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร Yamane (1973) โดยวิธีการเลือกเฉพาะเจาะจง จำนวน 320 คน สถิติที่ใช้ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุส่วนใหญ่ 35 – 50 ปี การศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี อาชีพ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิและประชาชนทั่วไป รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่ 15,000-30,000 บาท โดยปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัล ผลวิเคราะห์ MRA ตัวแปรอิสระมีค่า Beta Standardised Coefficients การได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X1) มีค่าเท่ากับ 0.803 มีอิทธิพลทำนายพยากรณ์

* ได้รับบทความ: 5 มิถุนายน 2567; แก้ไขบทความ: 9 กรกฎาคม 2567; ตอปรับตีพิมพ์: 18 ธันวาคม 2567

ต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Y) มากที่สุด รองลงมา ความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X2) เท่ากับ 0.101 โดยเมื่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Y) เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย (Unit) ตัวแปรต้นทั้งสองการได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X1) และความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X2) มีอิทธิพลในเชิงบวกโดยมีส่วนร่วมในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Y)

คำสำคัญ: การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล; การยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัล; ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

Abstract

This research investigates the integration of digital technology within operational frameworks, assessing its efficacy in bolstering operational efficiency for the provision of public services by officials under the jurisdiction of the Community Development Office in Chaiyaphum. The research objectives centred around scrutinising the correlation between and determinants of digital technology adoption and operational efficiency, as well as formulating guidelines to refine operational efficiency in public service delivery, thereby fostering acceptance through tangible benefits and seamless digital technology accessibility. The sample comprised 320 respondents drawn from officials within the Community Development Office in Chaiyaphum Province and the wider public, selected using Yamane's formula (1973) to ensure robust representation. Statistical techniques involve Pearson's Correlation and Multiple Regression Analysis (MRA). Results indicate a predominance of female respondents aged between 35 and 50, with a significant proportion holding bachelor's degrees. Occupations primarily included roles within the Community Development Office in Chaiyaphum and the general populace, with a majority earning monthly incomes ranging from 15,000 to 30,000 baht. Regarding factors influencing the acceptance of digital technology, MRA indicates that the Beta Standardised Coefficients for the perceived benefits of digital technology use (X1) stood at 0.803, exerting the greatest impact on predicting operational efficiency (Y), followed by the ease of accessing digital technology (X2) at 0.101. A scenario where operational efficiency (Y) changes by 1 unit, and both independent variables, the use of digital technology (X1) and ease of access to digital technology (X2), have a positive impact on improving operational efficiency (Y).

Keywords: Digital Technology Development; Acceptance of Digital Technology; Implementation Efficiency

บทนำ

การวิจัยนี้ต้องการจะศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ได้แก่ การได้รับประโยชน์และความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเสนอแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้บริการสาธารณะด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดการยอมรับของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิและประชาชนผู้รับบริการสาธารณะ ภัทรดา ศิลปะชัย และ ณัฐชา อารังโชติ (2561) ได้อธิบายถึง แรงจูงใจที่ดีทำให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกันกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ สิ่งสำคัญในการยกระดับหากมีนโยบายและการบริหารที่ดีของผู้บริหาร มีความพึงพอใจบริการสาธารณะเพื่อช่วยเพิ่มโอกาสการปฏิบัติงาน ซึ่งประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน อาศัย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ด้านคุณภาพ (Quality) 2. ด้านปริมาณงาน (Quantity) 3. ด้านเวลา (Time) 4. ด้านค่าใช้จ่าย (Cost) เพื่อต้องการให้งานนั้นสำเร็จตามที่กำหนดและถูกต้องน่าเชื่อถือ (ธนภรณ์ พรหมฉาย, 2565) ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ รวมถึงช่องทางบริการสาธารณะที่หลากหลายมีคุณภาพ โดยชุมชนเป็นระบบฐานรากที่สำคัญจึงต้องการส่งเสริมอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่นให้เปิดโอกาสทางการแข่งขันเข้าสู่สากลมากขึ้นและสร้างความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจฐานราก สามารถพึ่งพาตนเองและกระตุ้นเศรษฐกิจประเทศ (Kamnuansilpa, Timofeev, Lowatcharin, Laochankham, Zumitzavan, Ronghanam, & Mahasirikul, 2023) เพื่อพัฒนาการเข้าถึงช่องทางบริการสาธารณะที่ทันสมัยเข้ากับยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้สำนักงานพัฒนาชุมชนและประชาชนควรพัฒนาศักยภาพให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อรองรับอย่างมืออาชีพ และเป็นต้นแบบที่มีคุณภาพให้นำไปพัฒนาต่อยอดต่อไป (กรมการพัฒนารัฐบาล, 2566) เพื่อสร้างและขยายโอกาสที่กว้างขึ้นสู่การกำหนดนโยบายการให้บริการสาธารณะ และพัฒนาเพื่อตอบโจทย์ความต้องการทางเทคโนโลยีดิจิทัลต่อไป

แผนยุทธศาสตร์ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580 เพื่อการปรับสมดุลพัฒนาการบริหารบริการสาธารณะเกิดความเชื่อมโยงและเพิ่มโอกาสการยอมรับการพัฒนาใหม่ของเทคโนโลยีดิจิทัล (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)การก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทำให้สังคมพบปัญหา ทั้งการทำความเข้าใจและการปรับตัวดำรงชีวิต การยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นจึงมีความสำคัญเพื่อบริหารจัดการให้เหมาะสมพร้อมปรับตัวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยตลอดเวลา (จักรพันธ์ จันทลา และคณะ, 2566) ทางภาครัฐและภาคเอกชนเริ่มนำเทคโนโลยีดิจิทัลใช้ร่วมกับการดำเนินงาน ซึ่งนำไปสู่การบริหารจัดการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้รวดเร็ว ภาครัฐเล็งเห็นประเด็นการกำหนดนโยบายเพื่อให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน (วิษณุ สมิตสุวรรณค์, 2564) จึงได้ทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. 2566-2570 มุ่งเน้นบูรณาการระหว่างหน่วยงานด้วยการให้ความสำคัญยกระดับและเพิ่มแนวทางให้เกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะทั้งผลักดันนโยบายสนับสนุนหน่วยงานของภาครัฐนำเครื่องมือและ

นวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริการมากขึ้น ตัวอย่าง การประชาสัมพันธ์ภูมิภาค ได้ยกระดับโดยใช้ PWA Line Official (การประชาสัมพันธ์ภูมิภาค, 2562) ดังนั้น การยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นส่วนสำคัญริเริ่มปรับตัว ซึ่งมีประโยชน์เป็นอย่างมาก (อุษคม เจียรจินดา, 2563) แรงกระตุ้นที่นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพิ่มขึ้น คือ ผลของการระบาดของโรคไวรัสที่สามารถแพร่เชื้อได้ (Covid 19) ซึ่งประชาชนไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ การเปลี่ยนเป็นองค์กรดิจิทัล (Digital Transformation) เพื่อให้รองรับกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (Tanaporn, 2021) การปฏิบัติงานในปัจจุบันจึงต้องอาศัยพฤติกรรมแรงจูงใจ เพื่อให้สามารถเปลี่ยนเป็นองค์กรดิจิทัล ภาครัฐจึงเล็งแก้ไขจัดปัญหาการปฏิบัติงานที่ล่าช้าไม่มีความคล่องตัว หลากหลายขั้นตอนเกินไป ทำให้การบริการสาธารณะไม่เป็นไปตามความคาดหวัง (ชาคริตส์ ปานผ่องและคณะ, 2566) เมื่อภาครัฐจัดทำแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. 2566-2570 มีวิสัยทัศน์คือ “บริการภาครัฐสะดวก โปร่งใส ทันสมัย ตอบโจทย์ประชาชน” จึงต้องมีวิธีการยกระดับพัฒนาบริการดิจิทัลสาธารณะให้มีความก้าวหน้าเพื่อรองรับกับสถานการณ์ปัจจุบัน ตัวอย่างภาครัฐที่ควรยกระดับนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ปัญหาเอกสารยืนยันตัวตน ส่งผลให้ต้องพัฒนาระบบ Digital ID (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล, 2565)

ชุมชนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องมีการพัฒนาด้วยผลจากการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ชุมชนควรริเริ่มปรับตัวเพื่อรองรับกับกระแสสังคมที่กำลังพัฒนาต่อเนื่อง โดยสำนักงานพัฒนาชุมชนเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับชุมชน ทำให้สำนักงานพัฒนาชุมชนต้องเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์และให้เหมาะสม (Zumitzavan, Lowatcharin, Kamnuansilpa, Laochankham, Prachumrasee, Ronghanam, & Mahasirikul, 2022) ภาครัฐจึงผลักดันให้มีหลากหลายช่องทางเพื่อตอบโจทย์ยุคดิจิทัล และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าสู่ระดับสากลกระตุ้นให้มีการบริการสาธารณะในรูปแบบต่างๆ เพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาดิจิทัล กรมการพัฒนาชุมชนจึงจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) โดยนำเครื่องมือและนวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์อย่างสูงสุดในการส่งเสริมศักยภาพและทักษะการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน สามารถอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรขับเคลื่อนพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีมาตรฐานสากล” ตัวอย่างของสำนักงานพัฒนาชุมชน เช่น เว็บไซต์ www.otoptoday.com , Application Click ชุมชน, ขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน เป็นต้น (กรมการพัฒนาชุมชน, 2566)

ผู้วิจัยจึงได้สนใจและเลือกจังหวัดชัยภูมิเป็นกรณีศึกษา เนื่องจากจังหวัดชัยภูมิมีขนาดใหญ่เป็นอันดับสามของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาคอีสาน) จังหวัดชัยภูมิมีบริบทเป็นเมืองเกษตรกรรม โดยส่วนใหญ่ ชุมชนนิยมอาศัยกันแบบเรียบง่ายและคงรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้นๆ และเป็นเมืองท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวแนววิถี ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญและผลักดันเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านดิจิทัลให้รองรับ

การเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสนิยมจากนโยบายของรัฐที่ต้องการพัฒนาประเทศ คือ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เพื่อเกิดความพึงพอใจต่อระบบบริการสาธารณะจากเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งผู้ใช้และผู้ให้บริการ สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบฐานรากให้เกิดความมั่นคงและผลักดันให้ประชาชนเข้าถึงช่องทางออนไลน์ที่หลากหลาย (การเพิ่มโอกาสให้กับชุมชน) (Zumitzavan, 2014)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเด็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
3. เพื่อเสนอแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้บริการสาธารณะด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประยุกต์ใช้วิธีวิจัย เชิงปริมาณ (Quantitative Research Approach) โดยเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม (Survey Questionnaire) อ้างอิงจากการสร้างเครื่องมือของ ดร.วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย (2565) ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในสังกัดของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 100 คน (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ, 2566) ด้วยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling Technique) และประชาชนที่ใช้บริการสาธารณะจากสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ มีจำนวนประมาณ 1,184 คน (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ, 2567) รวมทั้งสิ้น 1,284 คน สูตรในการคัดเลือก คือ Yamane (1973) จะได้กลุ่มตัวอย่าง 305 ตัวอย่าง จึงเก็บข้อมูลเพิ่มเติม 15 ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้นจำนวน 320 ตัวอย่าง เพื่อป้องกันความผิดพลาดและประยุกต์ใช้การเก็บกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่ายโดยไม่นำกลับมาจับฉลากซ้ำ (Simple Random Sampling Technique without Replacement) เพื่อให้ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการรวบรวมข้อมูล (Zumitzavan, 2022) (พระหมื่น ธิรจิตโต (สีทน), 2561)

ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด ได้แก่ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การพัฒนาชุมชน ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลไปสร้าง แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือจากนั้นนำมาปรับปรุงและแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์ ผู้วิจัยทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องกับแต่ละข้อ (Index Of Item-Objective Congruence : IOC) ต้องไม่น้อยกว่า 0.5

พบว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.0 จากทั้ง 3 ท่าน (นัทธิดา ปุ่นอุดม, 2562) จึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการทดลองแจก (Try out) จำนวน 30 ตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) (Zumitzavan, 2011)

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยลงพื้นที่ทำการเก็บข้อมูล คือ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ และประชาชนที่ใช้บริการสาธารณะจากสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งทำการแจกด้วยตนเองและรอเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง (วิษณุ กิตติพิงศ์วรการ, 2563) ลักษณะของแบบสอบถามมี 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทั่วไป, ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัล, ส่วนที่ 3 ข้อมูลประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน, ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ (Zumitzavan & Kantavong, 2018; Zumitzavan & Michie, 2015)

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปตรวจสอบจากนั้นวิเคราะห์ด้วยวิธี ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และเชิงอนุมาน (Inferential Deviation) (บุญสม เดชขจร, 2565) โดยแจกแจง สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis : MRA), ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อทำการทดสอบข้อมูลให้ถูกต้องและน่าเชื่อถือ (Zumitzavan, 2020)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป ซึ่งแจกแจงข้อมูลด้วย ค่าร้อยละ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 207 คน ร้อยละ 64.69 ลำดับรองลงมา เพศชาย มีจำนวน 113 คน ร้อยละ 35.31 ส่วนใหญ่มี อายุ 35 – 50 ปี จำนวน 228 คน ร้อยละ 71.25 ลำดับรองลงมา อายุ 50 – 65 ปี จำนวน 59 คน ร้อยละ 18.44 อายุส่วนน้อย ต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 33 คน ร้อยละ 10.31 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 228 คน ร้อยละ 71.25 รองลงมาระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 64 คน ร้อยละ 20 ระดับการศึกษาส่วนน้อย ปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 28 คน ร้อยละ 8.75 มีอาชีพ เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 100 ร้อยละ 31.25 ประชาชนทั่วไป จำนวน 220 คน ร้อยละ 68.75 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 15,000 – 30,000 บาท จำนวน 226 คน ร้อยละ 70.63 รองลงมามีรายได้ ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 61 คน ร้อยละ 19.06 ส่วนน้อยมีรายได้ 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 33 คน ร้อยละ 10.31 จากจำนวนรวมทั้งสิ้น 320 คน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อจำแนกข้อมูลแต่ละด้าน การได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีระดับค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 5.19$, S.D. = 0.05) ลำดับรองลงมา คือ ความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{x} = 5.12$, S.D. = 0.09)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน พบว่า ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูล ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เมื่อจำแนกข้อมูลแต่ละด้าน พบว่า ด้านเวลามีระดับค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 8.82$, S.D. = 0.08) รองลงมา คือ ด้านคุณภาพ ($\bar{x} = 8.63$, S.D. = 0.06) รองลงมา คือ ด้านค่าใช้จ่าย ($\bar{x} = 8.61$, S.D. = 0.05) ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านปริมาณงาน ($\bar{x} = 8.55$, S.D. = 0.03) ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การแสดงผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัล การได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยทุกตัวนั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันไม่เกิน 0.90 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระนั้นไม่มีปัญหา จึงนำไปวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple linear regression analysis : MRA)

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis : MRA) (Zumitzavan, V., & Michie, J., 2015)

	Standardized	Collinearity	
	Coefficients	Statistics	
	Beta	tolerance	VIF
ค่าคงที่			
การได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล x1	0.803	1.000	1.000
ความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล x2	0.101	1.000	1.000

$$R = 0.808^a, R^2 = 0.652$$

Dependent Variable : ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน y

จากการผลทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์สถิติการถดถอยแบบพหุคูณ (MRA) สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน พบว่า มีอิทธิพลความสัมพันธ์กันทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและด้านความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่า sig. 0.000 จึงมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน พบว่า การวิเคราะห์ R squared มีค่า 0.652 หมายความว่า มีค่าความสัมพันธ์กันอยู่ที่ 65.20 % ซึ่งตัวแปรอิสระปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลได้แก่การได้รับประโยชน์และความสะดวกในการเข้าถึงจากการทำงานเทคโนโลยีดิจิทัล นั้นมีอิทธิพลทำนายพยากรณ์ตัวแปรตามอย่างประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย ซึ่งแปลความหมายระดับความสัมพันธ์ ค่าสถิติ Variance Inflation Factor : VIF และ Tolerance ของ

ตัวแปรมีค่าใกล้กับ 1 ไม่เกิน 10 ซึ่งไม่พบปัญหา Multicollinearity ในชุดตัวแปรทำนายนี้ ผลการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (MRA) ตัวแปรอิสระมีค่า Beta Standardised Coefficients การได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X1) มีค่าเท่ากับ 0.803 มีอิทธิพลทำนายพยากรณ์ต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Y) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X2) เท่ากับ 0.101 โดยเมื่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Y) เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย (Unit) ตัวแปรต้นทั้งสอง การได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X1) และความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (X2) มีอิทธิพลในเชิงบวกโดยมีส่วนร่วมในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (Y)

ผลการศึกษาของวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสังกัดของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ และประชาชนที่ใช้บริการสาธารณะของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ พบว่า ทั้งผู้ใช้และผู้รับบริการมีความคิดเห็นต่อระบบบริการเทคโนโลยีดิจิทัล มีประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติและการเข้าถึงบริการสาธารณะเพราะส่งผลให้ดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามยังคงพบปัญหาในความสะดวกในการเข้าถึงบริการสาธารณะ เช่น ด้านทรัพยากร ด้านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น โดยยังไม่ได้รับความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เพียงพอเพื่อตอบสนองนโยบายภารกิจของภาครัฐ เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในการให้บริการสาธารณะนั้น ควรแก้ไขปัญหาในความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มีรูปแบบขั้นตอนที่มีความง่ายและมีระบบอินเทอร์เน็ตที่มีความเสถียรมากขึ้นเพื่อการเข้าถึงบริการนั้น ๆ และเพื่อให้ได้รับความพึงพอใจจากทั้งผู้ใช้และผู้รับบริการ

อภิปรายผลการวิจัย

สมมุติฐาน 1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ให้บริการสาธารณะของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยภูมิ

ด้านการได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 0.803 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าได้รับประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงการให้บริการของสำนักงานพัฒนาชุมชนมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสอดคล้องกับงานวิจัยของ (นธิภาส จันทรรต, 2565) ปัจจัยการรู้ดิจิทัลและการยอมรับเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสลากดิจิทัลผ่านแอปพลิเคชันเป่าตั้งของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ที่กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้บริการส่งผลต่อประสิทธิภาพในการให้บริการ เนื่องจากผู้บริโภคคาดหวังในประโยชน์ จึงมีความตั้งใจใช้บริการผ่านเทคโนโลยีมากขึ้น

ด้านความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า อยู่ในระดับ 0.101 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าทรัพยากร ขั้นตอนและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ยังไม่เพียงพอที่จะอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการให้บริการของสำนักงานพัฒนาชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสอดคล้องกับงานวิจัยของ

เสवालักษณ์ พูลทรัพย์ (2562) การยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการชำระเงินสมทบกองทุน ประกันสังคมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-payment) ของสำนักงานประกันสังคม ที่กล่าวว่า ด้านความง่ายในการใช้งาน มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการ โดยรูปแบบการใช้งานระบบเทคโนโลยีมีความง่าย สะดวก และมีขั้นตอนการใช้งานที่ไม่ซับซ้อน

ปัจจัยทั้งการได้รับประโยชน์และความสะดวกในการเข้าถึงจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน มี 4 ด้าน โดยจำแนกตามรายด้าน

ด้านเวลา มีค่ามากที่สุด ($\bar{x} = 8.82$, S.D. = 0.08) พบว่า เนื่องจากมีความง่ายและรวดเร็วเข้าถึง นโยบายจากภาครัฐเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษคม เจริญจินดา (2563) ได้ศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเวลานั้นทำให้ผู้ปฏิบัติงานจัดการงานได้สำเร็จในเวลาที่เหมาะสมและตรงต่อเวลาจากการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้านคุณภาพ มีค่า ($\bar{x} = 8.63$, S.D. = 0.06) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัทธิดา ปุ่นอุดม (2562) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กรณีศึกษาสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ปฏิบัติงานให้บริการสาธารณะที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน เนื่องจากส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานควรที่จะพัฒนาศักยภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเป็นต้นแบบและนำมาให้บริการสาธารณะ

ด้านค่าใช้จ่าย มีค่า ($\bar{x} = 8.61$, S.D. = 0.05) สอดคล้องกับงานวิจัยของ (นัทธิดา ปุ่นอุดม, 2562) ผลักดันการนำเครื่องมือเทคโนโลยีมาใช้ในหน่วยงานเพื่อช่วยลดทรัพยากร และรองรับการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์อย่างมีอาชีพและพร้อมในการรับนโยบายของภาครัฐที่จะเปลี่ยนมาใช้บริการดิจิทัลสาธารณะเพิ่มขึ้น

ด้านปริมาณงาน มีค่า ($\bar{x} = 8.55$, S.D. = 0.03) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัทธิดา ปุ่นอุดม (2562) สามารถจัดลำดับขั้นตอนการทำงานที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจในงานนั้นทำให้สามารถสร้างผลผลิตงานได้มากขึ้นและตอบเจตย์ประชาชนได้ สามารถพัฒนาคุณภาพของหน่วยงานและเศรษฐกิจฐานรากได้มั่นคงเกิดความสมดุล

จากการสรุปผลการวิจัย ทำให้พบว่าควรแก้ไขพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสะดวกในการใช้งานมากขึ้น และการนำข้อคิดเห็นของประชาชนเป็นผู้ได้รับบริการสาธารณะนั้นมาปรับแก้ไขให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีการพัฒนาใหม่อย่างต่อเนื่องเกิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงานการให้บริการสาธารณะ ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการให้บริการสาธารณะนั้นเกิดคุณภาพและคล่องตัวเพื่อตอบสนองความต้องการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนที่ใช้บริการสาธารณะโดยประหยัดค่าใช้จ่ายมากขึ้น และสะดวกรวดเร็วมีรูปแบบขั้นตอนของระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ง่ายขึ้น เพื่อตอบเจตย์ความต้องการของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนได้อย่างทั่วถึงตามความคาดหวังในประโยชน์และสะดวกต่อการเข้าถึงระบบเทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้วิจัยเห็นว่าควรส่งเสริมและแก้ไขปัญหา อีก 3 ด้าน ที่มีค่าระดับน้อย ได้แก่

ด้านคุณภาพ ควรสนับสนุนนโยบาย เช่น การนำปัญหาที่พบในการปฏิบัติงานมาวิเคราะห์และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาทางแก้ไข และนำไปจดบันทึกเพื่อประโยชน์ในการสืบค้นในอนาคต เพื่อพัฒนาคุณภาพของนโยบายหรือภารกิจที่ภาครัฐที่เน้นย้ำ หรือภาครัฐควรสนับสนุนให้หน่วยงานศึกษาบริบทและปัญหาที่พบในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนารูปแบบขั้นตอนการดำเนินงานที่ควรแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดความสะดวกง่ายต่อการเข้าถึงเพิ่มขึ้น

ด้านปริมาณงาน ควรเพิ่มโอกาสมากขึ้นด้วยการประชาสัมพันธ์นโยบายภารกิจของภาครัฐ และติดตามการเสนอแนะข้อคิดเห็นร่วมกันระหว่างหน่วยงานและชุมชน เพื่อหาทางแก้ไขในการลดปัญหาการเข้าไม่ถึงนโยบายภารกิจนั้น ๆ เช่น การเพิ่มช่องทางหรือรูปแบบวิธีการเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ใช้และผู้รับบริการเพื่อนำมาพัฒนาแก้ไข ทำให้สร้างผลผลิตบริการสาธารณะได้ทั่วถึง ทั้งประชาชนเกิดความตั้งใจใช้บริการดิจิทัลสาธารณะของหน่วยงานเพิ่มขึ้น

ด้านค่าใช้จ่าย ภาครัฐควรสนับสนุนการนำเทคโนโลยีดิจิทัลนำไปใช้จริงให้ได้มากขึ้น โดยส่งเสริมการจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ อินเทอร์เน็ต ทั้งในหน่วยงานและที่สาธารณะเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานและประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณะโดยมีความเสถียรเพิ่มขึ้น ส่งผลให้บริการสาธารณะได้รับการตอบรับที่เหมาะสม และสามารถสร้างผลผลิตงานให้ตอบเจตน์และได้รับความพึงพอใจจากทั้งผู้ใช้และผู้ได้รับเอง เช่น การปรับแก้กฎระเบียบในการลา และการเพิ่มเงินสนับสนุนเพื่อเพิ่มโอกาสในการศึกษาหาความรู้ของเจ้าหน้าที่ให้มีความสะดวกและรวดเร็วในการลาหยุดเพื่อไปร่วมกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาความรู้และทักษะ หรือรัฐควรผลักดันให้มีการอบรมเผยแพร่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีในปัจจุบันให้กับประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ผู้วิจัยเห็นว่าควรส่งเสริมและแก้ไขปัญหา อีก 3 ด้าน ที่มีค่าระดับน้อย ได้แก่

ด้านค่าใช้จ่าย โดยภาครัฐควรมีการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนแก่หน่วยงาน เช่น การจัดอบรมโดยนำวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีดิจิทัลกับเจ้าหน้าที่และชุมชนได้เรียนรู้ ฝึกฝนการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลที่พัฒนาให้มีความคล่องมากขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

ด้านคุณภาพ เมื่อผู้ใช้และผู้รับเองมีความรู้และเข้าใจต่อระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่เพียงพอแล้ว ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้บริการสาธารณะนั้นมีคุณภาพตรงกับความต้องการได้ดีมีความพึงพอใจ และทำให้เกิดความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีมากขึ้น

ด้านปริมาณงาน ควรเปิดและขยายโอกาสให้กับชุมชนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันที่มีต่อระบบบริการสาธารณะของหน่วยงาน โดยพบปัญหาประการใดบ้างเพื่อนำไปพัฒนาและเข้าปรับปรุงช่วยแก้ไข เช่น การสำรวจลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลของชุมชน หรือการประชาสัมพันธ์การใช้แอปพลิเคชันที่พัฒนาใหม่ในปัจจุบันเพิ่มขึ้นและพัฒนาชุมชนให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเข้าสู่ชุมชนยุคดิจิทัลอย่างแท้จริง

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

เอกสารอ้างอิง

กรมการพัฒนาชุมชน. (2566). แผนพัฒนาดิจิทัล ระยะ 5 ปี พ.ศ.2566-2570. สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2567, จาก <https://www.cdd.go.th>

การประชาสัมพันธ์ภูมิภาค. (2562). กปภ.ยกระดับบริการ PWA Line Official รู้ข้อมูล-ค่าน้ำ. สืบค้นเมื่อ 19 ตุลาคม 2567, จาก <https://www.pwa.co.th/news/view/77935>

- จักรพันธ์ จันทลา และคณะ. (2566). ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการระบบพิสูจน์และยืนยันตัวตนทางดิจิทัล D.DOPA Digital ID ผ่านสมาร์ตโฟนของผู้ใช้บริการใน จังหวัดอุดรธานี. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 13(2), 46-60.
- ชาคริตส์ ปานผ่อง และคณะ. (2566). การศึกษาแรงจูงใจในการทำงาน การยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัล และ วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรในกรมโยธาธิการและผังเมือง. (การค้นคว้าอิสระ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ธนภรณ์ พรรณราย. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสงขลา. (ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นธิภาส จันทรร. (2565). ปัจจัยการรู้ดิจิทัลและการยอมรับเทคโนโลยีที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ สลากดิจิทัลผ่านแอปพลิเคชันเป็งตังของผู้บริโภคกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปกร.
- นัทธิดา ปุ่นอุดม. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการ : กรณีศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญสม เดชขจร. (2565). การศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีและนวัตกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม SMEs ในจังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระหมี ถิรจิตโต (สีทน). (2561). การพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของหมู่บ้าน เศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบหนองเอาะ อำเภอกระเปาะจังหวัดอุบลราชธานี. (ปริญญารัฐ ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- กิริดา ศิลปะชัยและณัฐชา อารังโชติ. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจูงใจและความมีประสิทธิภาพ การทำงานของบุคลากรในหน่วยงานด้านชุมชนสัมพันธ์ของรัฐวิสาหกิจ. วารสารสหวิทยาการ สังคมศาสตร์และการสื่อสาร, 1(2-3).
- วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย. (2565). บทที่ 5 การสร้างแบบสอบถามเพื่อทำวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2567, จาก <http://courseware.npru.ac.th>

- วิชญ์ กิตติพงศ์วรการ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง. (สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชญ์ สุमितสุวรรณค์. (2564). องค์การและการจัดการร่วมสมัย. โครงส่งเสริมการผลิตตำราเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล. (2565). แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570. สืบค้นเมื่อ 13 พฤศจิกายน 2567, จาก <https://www.dga.or.th>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนยุทธศาสตร์ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 ฉบับย่อ. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2567, จาก <http://nscr.nesdc.go.th>
- เสาวลักษณ์ พูลทรัพย์. (2562). การยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการชำระเงินสมทบกองทุนประกันสังคมผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ e-payment ของสำนักงานประกันสังคม. (ปริญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี). อดุธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อดุธานี.
- อุษคม เจียรจินดา. (2563). เทคโนโลยีสารสนเทศกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร*, 3(2), 59-70.
- Cartoon Tanaporn. (2021). 5 เหตุผลทำไมองค์กรของคุณควรปรับตัวเข้าสู่ยุค Digital Transformation ในปี 2021. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2567, จาก www.Thegrowthmaster.com
- Kamnuansilpa, P., Timofeev, A., Lowatcharin, G., Laochankham, S., Zumitzavan, V., Ronghanam, P. & Mahasirikul, N. (2023). Local economic development in Thailand. *Journal of International Development*, 35(7), 1852-1873.
- Zumitzavan, V. (2011). The impact of managers' learning styles and leadership styles and the effectiveness of their organisations: a case study from small retail tyre companies in Thailand (Doctoral dissertation, University of Birmingham). Industrial Labour Economics Birmingham Business School The University of Birmingham.
- Zumitzavan, V. (2014). The impact of different styles of 'personal knowledge management'and'leadership'on 'organisational performance': a case of healthcare industry in Thailand. *WSEAS Transactions on business and economics*, 11(1), 430-41.

- Zumitzavan, V. (2020). Learning preferences and brand management in the Thai housing estate industry. *International Journal of Management and Enterprise Development*, 19(1), 42-57.
- Zumitzavan, V., & Michie, J. (2015). Personal knowledge management, leadership styles, and organisational performance: A case study of the healthcare industry in Thailand. Springer. DOI : 10.1007/978-981-287-438-2
- Zumitzavan, V., Lowatcharin, G., Kamnuansilpa, P., Laochankham, S., Prachumrasee, K., Ronghanam, P., & Mahasirikul, N. (2022). Economic Gardening and Leadership Styles: A Case Study of Udon Thani, Thailand. In 2022 International Conference on Digital Government Technology and Innovation DGTi-CON pp.51-55. IEEE. Chicago